

Stefan Brugman (33) uit Hazerswoude-Dorp en zijn broer Luuk (31) namen het schildersbedrijf van hun vader Gerard (72) over

“Wij zetten de traditie van mijn vader voort”

Aanvankelijk zag geen van de vijf zoons van Gerard Brugman het zitten om zijn schildersbedrijf over te nemen. Maar vlak voordat hij met pensioen ging, veranderde zoon Stefan (33) van gedachten. Drie jaar geleden kwam ook broer Luuk (31) erbij. “Mijn vader deed al zo’n dertig jaar onderhoudswerk voor de kerk en Luuk en ik zetten deze traditie voort.”

Stefan vertelt hoe het begon: “Ik kwam al vrij jong in aanraking met het vak via mijn vader, die zijn eigen schildersbedrijf had. Sinds mijn dertiende hielp ik hem af en toe tijdens vakanties. Zo nam hij me ooit mee naar een project van de Bijenkorf in Amsterdam. Voor een jongen van die leeftijd was dat natuurlijk een hele belevenis.”

“Mooi vak”

Toch was aanvankelijk geen van de vijf zoons van Gerard Brugman geïnteresseerd in het schildersvak, laat staan om het bedrijf over te nemen. Maar wanneer raakte Stefan geïnteresseerd in het schildersvak? Stefan: “Na de HAVO deed ik een opleiding facilitymanagement. Maar dat bleek niks voor mij, dus daar ben ik snel weer mee gestopt. Ik moest nog driekwart jaar vullen voordat ik aan een andere

opleiding kon beginnen. Mijn vader vroeg of ik hem wilde helpen, want hij had het hartstikke druk. Ik hielp hem met een verbouwing van een grote modezaak en ik merkte dat ik het toch wel een mooi vak vond. Het schooljaar erna zat ik op het Nimeto (*MBO vakschool, red.*) in Utrecht. In het eindexamenjaar liep ik stage bij een vastgoedonderhouds- en renovatiebedrijf. Dat beviel zo goed dat ik daar in loondienst ben gegaan als werkvoorbereider en calculator. Het was er gezellig, ik had het er erg naar mijn zin met leuke collega’s, waardoor de samenwerking prettig verliep.”

In vaders voetsporen

Wanneer begon het te kriebelen? Stefan: “Na vier jaar vond ik binnen zitten in een kantoor, minder leuk dan in het begin. Ik twijfelde en deelde dat met mijn vader. Waarop hij zei: “Ik ben bijna 65... ik weet niet of je nog in het bedrijf wil komen maar als je dat wil, denk er dan serieus over na zodat ik nog met je mee kan lopen om jou het vak te leren voordat ik met pensioen ga.” Ik hoefde niet lang na te denken en zei ‘ja’. Mijn vader was denk ik ook wel trots dat ik in zijn voetsporen wilde treden. Hij zat al zo’n 50 jaar in het vak en had dus veel meer ervaring dan ik. Ik wist goed wat ik wel en niet kon. Ook dat hij sommige dingen beter kon dan ik, dus ik had er geen moeite mee als hij me corrigeerde. Andersom luisterde hij ook naar mij. Zo heb ik een aantal veranderingen doorgevoerd. Ik ben op een andere manier gaan offreren dan mijn vader en ik introduceerde producten die ik gebruikte bij mijn toenmalige werkgever. De samenwerking met

Over Stefan Brugman

Stefan Brugman woont met zijn vriendin Manon, hond en kat (“Ze liggen gezellig met z’n tweeën in een mand”) in Hazerswoude-Dorp. Momenteel verbouwt hij zijn huis en zijn vader helpt mee: “Zo blijft hij lekker bezig, hij is gewoon niet zo goed in stilzitten”. Stefan zou het liefst al zijn vrije tijd besteden aan vakanties. “Ik geniet van het leven. We zijn naar Chili geweest, naar Costa Rica, de jungle... en dat doen we dan in de winter, zodat ik in de zomer kan doorwerken. Zodra de verbouwing achter de rug is gaan we dat weer doen!”

mijn vader verliep soepel en na drie jaar heeft hij zich langzaam teruggetrokken uit het bedrijf.”

Broer Luuk

Op de vraag of Stefan het wel alleen redde, antwoordt hij: “Nee, er moest wel iemand bij. We hadden het druk en steigers bouwen in je eentje is niet te doen. Bovendien is het ook veel gezelliger om met zijn tweeën te werken. Mijn broer Luuk hoorde dat ik iemand nodig had en gaf aan dat het schildersvak hem toch wel trok. Luuk is oorspronkelijk timmerman van beroep. We huurden hem al een paar jaar in via zijn werkgever als we opdrachten hadden voor houtrotreparatie of boeidelen moesten vervangen. Zodoende is hij drie jaar geleden bij het bedrijf gekomen.”

Meerdere specialisaties

Mede dankzij de komst van Luuk heeft het bedrijf meerdere specialisaties, naast onderhouds- en renovatiewerk. Stefan: “Denk aan beton-ciré, beglazing, houtsanering en het plakken van naadloos wandtextiel en vinyl. Er zijn niet zoveel bedrijven die dat laatste doen omdat het vrij specialistisch werk is. Het voordeel is dat dit materiaal eigenlijk nooit scheurt. Het is een luxe afwerkingsproduct. Het wordt ook veel in hotels gebruikt en het heeft een geluiddempend effect. En als je het textiel ooit wilt verwijderen, dan heb je het er binnen een uurtje af.” “Hoe het is om met mijn broer te werken? We kunnen het goed met elkaar vinden. We hebben aan een half woord genoeg en soms hoeven we niet eens iets tegen elkaar te zeggen om te snappen wat de ander bedoelt. We vullen elkaar ook goed aan qua ideeën. We leren van elkaar en daardoor kunnen we heel breed werken. We weten wat we aan elkaar hebben en hechten allebei veel

waarde aan een goede voorbereiding. Voorlopig vinden we het allebei heel leuk zoals het nu gaat.”

Geen standaard werk

Op de vraag aan welk project Stefan mooie herinneringen heeft, vertelt hij over de rooms-katholieke kerk in Hazerswoude-Dorp, het dorp waar hij woont. Stefan: “Het is een prachtig oud gebouw en voor ons bijzonder. Mijn vader deed al zo’n dertig jaar onderhoudswerk voor de kerk en Luuk en ik zetten deze traditie voort. Oude panden hebben sowieso iets bijzonders. Zo is een kozijn van een kerk geen standaard werk. Mijn vader heeft er dertig jaar geleden heel veel werk aan gehad omdat de kerk slecht was onderhouden. Hij heeft het gebouw min of meer gered van verval. Ik zie het dan ook als onze taak om de kerk goed te onderhouden.”

Stefan gaat uitdagingen niet uit de weg. Zo heeft hij een keer iemand in een soort tuigje op grote hoogte een kerktoren zien schilderen. Stefan: “Het leek een beetje op abseilen. Dit lijkt me echt gaaf en spannend om ooit nog eens te doen!”

Tevreden klant

Wat vindt Stefan belangrijk in zijn werk? Stefan vertelt: “We werken zo efficiënt mogelijk, voor zowel de klant als voor onszelf. En voor onderhoud geldt: je gaat pas iets doen als het nodig is, anders is het zonde van het geld. De kroon op het werk is natuurlijk een tevreden klant. En ik wil zelf ook tevreden zijn. Soms zijn de klanten tevreden, maar ik niet. En dan doe ik het toch over, zo ben ik dan ook wel weer. Het moet goed zijn, ik leg de lat hoog. Dat heb ik niet van een vreemde hoor, mijn vader is precies zo!”